अतिदिश्यदत्वा ॥ २६ ॥ संकल्पजंमनोरथं पादसेवयाप्रापितंसंकल्पस्यनिर्वाणंसमाप्तिर्यस्मात्॥ २७ ॥ मायाविनः सकामस्ययत्सुदुर्लभंहरेः पदंतदेकेनैवजन्मनालब्ध्वाऽपिस्वमात्मानंमनःअसिद्धार्थमप्राप्तमनोरथमिवकथममन्यतपुरुषार्थविदपि ॥ २८ ॥ २९ ॥ तापमेवाह समाधिनेतिसार्द्धैःषड्भिः नैकेअनेकेभवायस्मिन् बहुजन्माभ्यस्तेनेत्यर्थः प्रणामस्तुत्यादिसमयेगरुडाधिरूढस्यहरेःपादच्छायायांस्थितमात्मानंस्मरन्नाह छायामुपेत्येति पृथङ्मतिः भेददृष्टिःसन् हाकष्टमितिभावः ॥ ३० ॥ अनात्म्यमात्मशून्यत्वमज्ञत्वं भवच्छेत्तुः यदंतवत्तदयाचेयाचितवानस्मि

मैत्रेयउवाच इत्यर्चितःसभगवानतिदिश्यात्मनःपदम् ॥ बालस्यपश्यतोधामस्वमगाद्गरुडध्वजः२६॥ सोऽपिसंकल्पजंविष्णोःपादसेवोपसादितम् ॥ प्राप्यसंकल्पनिर्वाणंनातिप्रीतोऽभ्यगात्पुरम् ॥ २७॥ विदुरउवाच सुदुर्लभंयत्परमंपदंहरेर्मायाविनस्तच्चरणार्चनार्जितम्॥ लब्ध्वाऽप्यसिद्धार्थमिवैकजन्मनाकथंस्वमात्मानममन्यतार्थवित् ॥२८॥ मैत्रेयउवाच मातुःसपत्न्यावाग्बाणैर्हृदिविद्धस्तुतान्स्मरन्॥ नैच्छन्मुक्तिपतेर्मुक्तिंतस्मात्तापमुपेयिवान् ॥२९॥ ध्रुवउवाच समाधिनानैकभवेनयत्पदंविदुःसनंदादयऊर्ध्वरेतसः॥ मासैरहंषड्भिरमुष्यपादयोश्छायामुपेत्यापगतःपृथङ्मतिः॥३०॥ अहोबतममानात्म्यंमंदभाग्यस्यपश्यत॥ भवच्छिदःपादमूलंगत्वायाचेयदंतवत् ॥ ३१ ॥ मतिर्विदूषितादेवैःपतद्भिरसहिष्णुभिः॥ योनारदवचस्तथ्यंनाग्राहिषमसत्तमः॥ ३२॥ दैवींमायामुपाश्रित्यप्रसुप्तइवभिन्नदृक्॥ तप्येद्वितीयेऽप्यसतिभ्रातृभ्रातृव्यहृद्रुजा॥ ३३॥ मयैतत्प्रार्थितंव्यर्थंचिकित्सेवगतायुषि॥ प्रसाद्यजगदात्मानंतपसादुःप्रसादनम्॥ भवच्छिदमयाचेहंभवंभाग्यविवर्जितः॥ ३४॥

॥ ३१ ॥ अज्ञत्वेकारणंसंभावयति मतिरिति पतद्भिर्मदपेक्षयाअधःप्राप्नुवद्भिः अतएवासहनशीलैः नाधुनाऽप्यवमानंते इत्यादिसत्यमपिनारदस्यवचोयोनगृहीतवानस्मितस्यमेमतिर्विदूषिता ॥ ३२ ॥ किंच दैवीमिति प्रसुप्तः स्वप्नानिवपश्यन् द्वितीयेअसत्यपि भ्रातैवभ्रातृव्यःशत्रुरितिदृष्ट्या हृद्रुजाहृदयशोकेन तप्येतापमनुभवामि ॥ ३३ ॥ किंच मयाप्रसाद्ययत्प्रार्थितंतद्व्यर्थमित्याह भवच्छिदमिति ॥ ३४ ॥